

delig, er f.eks. ikke i sig selv ensbetydende med, at indsættelsen også gælder ved udbetaling i pensionsopparerens levende live. Men de omstændigheder, hvorunder der er truffet bestemmelse om uigenkaldelighed, kan føre til et andet resultat. Er indsættelse af pensionsopparerens ægtefælle gjort uigenkaldelig i forbindelse med pensionsopparerens separation eller skilsmisse, vil dette typisk pege i retning af, at indsættelsen også skal gælde ved udbetaling i pensionsopparerens levende live.

Til § 8

Det bestemmes i stk. 1, at pensionsoppareren har fri adgang til at forlange kontoens indestående udbetalt, selv om der er indsat en begunstiget.

Det foreslås i stk. 2, at såfremt pensionsoppareren har givet afkald på at tilbagekalde indsættelsen af en begunstiget, er det kun den begunstigede og pensionsoppareren i forening, der kan råde over pensionsordningen på en sådan måde, at den begunstigedes ret indskrænkes eller forspildes. Dette medfører dog ikke, at pensionsoppareren ikke kan opføre sig med at indbetale på pensionsordningen, ligesom pensionsoppareren også kan investere pensionsmidlerne efter eget valg.

Efter pensionsbeskatningslovens § 26 skal der i visse tilfælde, hvor ejeren af en opsparingsordning i pensionsøjemed tillige har andre kapitalforsikringer eller opsparingsordninger, foretages afgiftsberigtigelse af samtlige ordninger senest ved udgangen af det kalenderår, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger er udbetalt. Den uigenkaldeligt begunstigede og pensionsoppareren vil ikke i medfør af forslaget § 8, stk. 2, kunne modsætte sig en afgiftsberigtigelse efter pensionsbeskatningslovens § 26.

§ 8 svarer til forsikringsaftalelovens § 108 bortset fra reglen i § 108 om, at man kan pantsætte eller overdrage forsikringen. Såfremt kontohaveren overdrager eller overfører en kapital- eller ratepension til eje eller pant, følger det af pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, at der skal foretages en afgiftsberigtigelse. Efter denne afgiftsberigtigelse er der ikke længere tale om en kapital- eller ratepensionsopsparring som omhandlet i kapitel I i pensionsbeskatningsloven, og ordningen er dermed ikke længere omfattet af lovforslaget, jf. lovforslagets § 1.

Såfremt kontohaveren overdrager eller overfører en del af rate- eller kapitalpensionen til eje eller pant, følger det af pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 4, at der under visse nærmere angivne betingelser alene skal foretages afgiftsberigtigelse af det beløb, som dispositionen vedrører. Den del af pen-

sionsordningen, som der ikke er disponeret over, og som dermed ikke er afgiftberigtiget, fortsætter med at være omfattet af kapitel I i pensionsbeskatningsloven. Den del af ordningen, som der ikke er disponeret over, vil således fortsat være omfattet af dette lovforslag, jf. lovforslagets § 1.

Til § 9

Det foreslås, at den begunstigede ikke kan råde over sit krav, så længe pensionsbegivenheden ikke er indtrådt. Bestemmelsen skal ses i lyset af, at det normalt vil være i strid med pensionsopparerens hensigt, at den begunstigede råder over kravet, når pensionsbegivenheden ikke er indtrådt. Den foreslåede § 9 svarer til forsikringsaftalelovens § 109.

Til § 10

Bestemmelsen finder kun anvendelse ved rateopsparring i pensionsøjemed. Rateopsparring er i pensionsbeskatningsloven defineret som en opsparing i pensionsøjemed, der skal indeholde bestemmelse om, at det opsparede pensionsbeløb udbetales i rater over mindst 10 år, og at rater, der kommer til udbetaling, mens kontohaveren lever, skal udbetales til denne.

Det foreslås, at den begunstigede indtræder ved pensionsopparerens død i dennes ret efter aftalen, såfremt det mellem pengeinstituttet og kontohaveren er aftalt, at pensionsopparingssummen skal udbetales på et bestemt tidspunkt, og dette tidspunkt – helt eller delvis – ligger efter kontohaverens død. Den begunstigede indtræder i enhver henseende i kontohaverens ret. Der er ikke hermed tale om at foretage en ændring i pensionsbeskatningslovens krav til ordningen, som således gælder ved siden af. Skatteministeriet har over for Justitsministeriet oplyst, at der f.eks. fortsat ikke er fradragsret, medmindre udbetaling af ratepension til den begunstigede påbegyndes umiddelbart ved dødsfaldet.

Den foreslåede bestemmelse svarer til forsikringsaftalelovens § 110.

Til § 11

Bestemmelsen indeholder et forbud mod retsforfølgning. Det vil sige udlæg, pantsætning, arrest m.v. Fra denne hovedregel gøres der to undtagelser. For det første antages det, at der kan iværksættes retsforfølgning, når pensionsopparingssummen er udbetalt, idet pensionsoppareren og den begunstigede da ikke længere har nogen »ret over for pengeinstituttet«. Det antages, at pensionsopparingssummen først er udbetalt, når den er modtaget af den beretti-